

Čís. 283.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž se upravuje započtení služební doby profesorů škol středních, pokud byla ztrávena na školách nižší kategorie nebo v duchovní správě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Profesorům středních škol a hlavním učitelům na ústavech učitelských jest pro postup do vyšších platů započísti také služební dobu, ztrávenou na školách nižší kategorie s právem veřejnosti po zkoušce způsobilosti pro školy obecné, celým rozsahem kromě čtyř let.

(Změna čl. III. § 11 a čl. IV. § 16, 17 a 18 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a § 10 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.)

§ 2.

U profesorů tělocviku a hudby, jimž ve smyslu § 1 tohoto zákona se ze služební doby ztrávené na školách nižší kategorie odpočítávají čtyři léta, odpadá další odečtení ze služební doby podle § 9 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n., oněm však z nich, kteří na školách nižší kategorie ztrávili po zkoušce způsobilosti méně nežli 4 léta, odečte se ve smyslu uvedeného § 9 ještě ona doba, o kterou jest doba na školách nižší kategorie ztrávena kratší nežli 4 léta.

§ 3.

Profesorům náboženství na středních školách jest pro postup do vyšších platů započísti služební dobu, ztrávenou na školách nižší kategorie s právem veřejnosti aspoň s úvazkem 10 týdenních hodin, exhortu v to nepočítajíc, v celém rozsahu kromě dvou let; službu ztrávenou v duchovní správě nebo na školách nižší kategorie s menším úvazkem jest započísti polovinou.

(Změna § 53, odst. 4., zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 4.

Provést tento zákon ukládá se ministru školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1920.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 284.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž se stanoví poměr trestů v území různého práva,

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Než budou pro celé území Československé republiky sjednocena ustanovení o ukládání a výkonu trestů soudních, budíž postupováno podle těchto pravidel:

§ 2.

Je-li v některém zákoně nebo nařízení, platném také pro oblast trestního práva uherského, stanoveno jen některý z trestů uvedených v trestním zákoně ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., nebo, má-li trest podle tohoto trestního zákona býti vykonán na území kdysi uherském, buď při ukládání a vykonávání trestů užito zásad:

1. Uzavření na odděleném místě rovná se vězení mladistvých osob podle § 27 zák. čl. XXXVI. z roku 1908.

2. Na místě vězení ne delšího dvou měsíců nastupuje uzamčení podle § 18, odst. 2., zák. čl. XL. z roku 1879; jinak rovná se vězení trestu vězení podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 s tou odchylkou, že při trestu vězení, uloženém podle zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., může se vězení na vlastní náklad stravovati.

3. Tuhé vězení rovná se vězení podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878, není však možno toto tuhé vězení přeměnit v trest peněžitý.

4. Trest uzamčení a vězení podle bodů č. 2. a 3. vykoná se ve věznicích okresních soudů, nebo ve věznicích sborového soudu, jež trest uložil.

5. Žalář, není-li delší dvou let, rovná se žaláři podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 a vykoná se v obvodovém žaláři nebo věznicí soudů sborového, určené pro výkon žaláře, jinak rovná se káznici podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 s tou změnou, že neplatí zde omezení časové, vyčleně tam, a vykoná se v zemské trestnici.

6. O těžkém žaláři platí ustanovení bodu 5.

7. Zostření uložená rozsudkem zůstávají v platnosti právě tak, jako výhody plynoucí z počítání samovazby podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.

8. Na věznicích, odsouzených podle trest. zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., pro takové trestné činy, za něž uložený trest dovoleno jest odpykati s úlevami, stanovenými ve zvláštních nařízeních a výnosech (t. zv. politické trestné činy), vykoná se trest jako státní vězení se zachováním uvedených úlev.